

papušina, vezi *papúša*.

part' „soartă“, „parte“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 98). Etimol.: < rom. *parte* „id.“ < lat. *partem* (Miklosich, *Wanderungen*, 11, Șăineanu, *Istoria*, 274, *Candrea*, 408, *Scheludko*, 140, *Șarovol's'kyj*, 55, *Crâncjală*, 432, *Rosetti*, V, 119). Cînd ruteanul cumpără o vită, vînzătorul, predîndu-i vita, îi zice: *Naj boh dast part' vam z marženj, a meni z hroszej* „Să-ți dea Dumnezeu parte, dumitale de vită, iar mie de bani“ (*Candrea*, *ibid.*, citat după *Kaindl*, I, 83).

partál, partál' „rămășițele dintr-o caie mîncată de lupi“ (*Hrinčenko*, 97). Etimol.: < rom. *partál* „sfert“, „petec“, „ciosvirtă“ (*Scheludko*, 139, *Candrea*, *Dicț. lb. rom.*, 905, *DLRM*, 587). Pentru origine în rom., cf. bg. *partál* (*Mladenov*, 413).

paratár' „un fel de covor lung ce se atîrnă pe perete“ — în graiurile podoliene, de ex., în fostul jud. Balta. Etimol.: < rom. dial. *păretăr* „id.“ (Moldova, Bucovina), rostit și *paratár'*, derivat cu suf. -ár de la *părete* < lat. *parietem*, lat. vulg. *paretem* (*Scheludko*, 139, *Candrea*, *Dicț. lb. rom.*, 903).

piz'ma „mînie“ — în graiurile bucovinene, huțule, transcarpatice (*Hrinčenko*, 186). Etimol.: < rom. *pîzmă* < gr. *πείσμα*, prin sl. de sud (Miklosich, *EWSL.*, 248, *Kalužniacki*, 18, *Scheludko*, 140, *Crâncjală*, 432, *Žylko*, 97, *Ciorănescu*, 632, *Mihăescu*, 148 și 187). Judecînd după *Sreznevskij*, II, 938—939, în rusa veche literară termenul nu era cunoscut.

pláčýnda „un fel de plăcintă de fci“ — în graiurile de stepă și în rusa meridională (*Hrinčenko*, 193, *Dal'*, 123). Etimol.: < rom. dial. *plăcintă* „plăcintă“ < lat. *placenta* (*Scheludko*, 140, *Vasmer*, *REW*, II 367). Despre *d*, vezi § 22. În graiurile ucr. transcarpatice e cunoscut și termenul *paláčýnta* „id.“, ungurism de origine românească: < magh. *palacsinta* < rom. *plăcintă* (Miklosich, *EWSL.*, 230, *Candrea*, 403).

plaj „cărare de munte“, „potecă“ (*Hrinčenko*, 191). Cunoscut, ca regionalism, și în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 441, cu citate din beletristică). Etimol.: < rom. *plai* „id.“ < lat. **plagijs* (Miklosich, *Wanderungen*, 11, *EWSL.*, 248, *Kalužniacki*, 18, *Sobolevskij*, s.v., *Candrea*, 404, *Candrea—Densusianu*, 212, nr. 1400, *Scheludko*, 140, *Șarovol's'kyj*, 58, *Wędkiewicz*, *Emprunts*, 118, *Hrabec*, 44, *Crâncjală*, 442, *Rosetti*, V, 121, *Ciorănescu*, 633). Cu sensul de „cărare de la stîină la izvor sau în sat“ a fost notat în Banat, Oltenia și Bucovina (*ALRM*, s.n., I, h. 266, p.c. 27, 365, 836). Derivate: *plajicók*, cu suf. diminut. -icók; *poplájščyna* „plată pentru pășunat“ (*Dzendzelivs'kyj*, *Vivčars'ka leksyka*, 111), cu pref. *po-* și suf. -ščyna.

plekáty 1° „a îngriji“, „a dezmierda“; 2° „a alăpta“ — în Galiția și Ucraina Transcarpatică (*Hrinčenko*, 191), *Vincenz*, 717; 3° „a nutri (speranță, ură)“ — în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 447, cu mențiunea „în stilul solemn“). Etimol.: < rom. *a aplecă* „a alăpta“ < lat. *applicare* (*Candrea—Densusianu*, 212—213, nr. 1403, cu suf. -ty. Cu sensul 3°, cuvîntul este un calc după expresia corespunzătoare din rusă și din alte limbi, cu punctul de plecare în lat. *pascere spem* etc. Derivate proprii, cu diverse suf.: *plékanec'* 1° „urmas“; 2° „alintat“, „răsfățat“; *plékanyj* „îngrijit“, „dezmierdat“, „crescut cu grijă“ — în ucr. literară (*Ukr.-russk. slovar'*, 446—447); *plekár'ka* „îngrăditură pentru mieii de lapte“; *plekáčka* „doică“ — în graiurile transcarpatice (*Dzedzelivs'kyj*, *Oucevod*).